

Jeg tror, at det hele Spørgsmaal om hundrede Kroner mere eller mindre ikke er betydeligt nok til, naar vi i øvrigt kunne blive enige om alle andre Vilkaar, at lade Loven strande derpaa eller til at indlade sig paa yderligere Forhandlinger om denne Lov. Jeg er derfor paa Udvalgets Flertals Vegne bemyndiget til at udtale, at vi anbefale det høje Ting at tiltræde de af Ministeren stillede Ændringsforslag. Vi gøre det, som den ærede Minister ogsaa udtalte, med den Reservation, at det er vort sidste Forsøg paa at faa denne Sag ordnet, og at vi i Realiteten ikke kunne strække os videre.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale det høje Ting at stemme for de af den højtærede Minister stillede Ændringer.

Breinholt-Vandborg: Uagtet jeg tør antage, at ikke ret mange have nærret større Forventninger til Gennemførelsen af den Foranstaltning, der paatænkes gennemført gennem det foreliggende Lovforslag, og uagtet jeg i flere Aar har lagt den Smule Arbejde, jeg kunde yde, i dette Lovforslag for at faa det gennemført, og uagtet jeg under Landarbejderne det bedst mulige — det vil sige det i Virkeligheden for Landarbejderstanden bedst mulige, thi der er en Forskel — maa jeg dog tilstaa, at jeg ikke uden en vis Forundring kunde se paa de af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag, og jeg kunde næsten være fristet til at tro, hvad jeg for øvrigt ogsaa har faaet bekræftet ved de Udtalelser, som vi hørte fra den højtærede Minister, at han heller ikke selv kunde undlade at dele min Forundring noget, naar han stod med Bladet i sin Haand. Men ikke mindre blev denne min Forundring, efter at jeg havde hørt Udvalgets ærede Ordfører (Koch) anbefale disse Ændringsforslag. Det vil med andre Ord sige, at den ærede Ordfører anbefalede Tinget nu at udstemme de Bestemmelser, som han for ikke ret mange Dage siden ved 2den Behandling anbefalede Tinget at indsætte i Lovforslaget. Et saadant Omslag maa jo selvfølgelig have sine gode Grunde. Der maa være, antager jeg, foregaaet noget i det forholdsvis korte Mellemrum, der

ligger mellem 2den og 3dje Behandling, der har bevirket dette Omslag saa vel for den højtærede Landbrugsminister som den meget ærede Ordfører. Thi for dem begge nærer jeg saa stor Agtelse, at jeg finder det temmelig sikkert, at der maa være passeret et eller andet, der har bevirket Omslaget, idet det vilde være baade urimeligt og ubilligt at antage, at et saadant Omslag skulde være fremkommet enten ved Vankelmodighed eller ved en Tilfældighed. Men jeg har desværre ikke Spor af Anelse om, hvad det er, der har bevirket et saadant Omslag, og jeg vil derfor være nødt til at opretholde den samme Stilling, som jeg indtog ved 2den Behandling. Jeg tror, man vil finde det ganske naturligt, at jeg ikke nu i Dag kan gaa med til at udstemme, hvad jeg for faa Dage siden var med til at sætte ind i Loven, noget, som jo blev vedtaget med stort Flertal her i Tinget. Jeg skal ikke indlade mig paa de stillede Ændringsforslags Realitet, thi det er ikke min Hensigt her at ville paavirke Stemmegivningen, hvad der for øvrigt vilde ligge over mine Evner. Jeg har blot villet udtale min Forundring over de stillede Ændringsforslag og derigennem villet forklare, at det er mig umuligt at stemme for dem. — Det Omslag, der har bevirket dem, er mig dobbelt ubegribeligt, fordi de ere fremkomne paa Sagens nuværende Trin. Jeg kunde til Nød have forstaaet det, hvis de vare fremkomne ved eneste Behandling, efter at Sagen atter var forhandlet i det andet Ting. Endnu bedre vilde jeg selvfølgelig have kunnet forstaa det, hvis Sagen efter en Forhandling i et Fællesudvalg havde staaet paa nogle faa Uoverensstemmelser, hvorefter man troede, det kunde være nødvendigt at give Tinget Lejlighed til at bøje sig saa meget mod det andet Ting, at der kunde komme noget ud af Sagen. — Efter disse meget korte Udtalelser, hvori jeg har undladt at gaa ind paa selve de stillede Ændringsforslags Realitet, vil man alligevel kunne forstaa, at det er mig umuligt at stemme for disse Ændringsforslag. Jeg maa vedblivende og stadig fastholde, at det, Tinget med god Overvejelse og med stort Flertal vedtog ved Sagens 2den Behandling, kan man nu med Føje og Billighed fastholde, og at